

tenia, comparativament, una nòmina d'obres tirant a breu. Des de llavors (i ja fa temps) escriptors com Miquel Aguirre han engruixit el fons literari de la comarca. Ara, en poques setmanes de diferència, han aparegut tres novel·les relacionades amb autors o espais banyolins. Enric Crespi, autor barceloní establert a Banyoles, ha publicat *Les goges: Un conte adult de fades*, editat per Mia Masgrau (MMV Edicions). La periodista Bàrbara Julbe, nascuda a Banyoles, ens parla d'una experiència íntima i traumàtica a *On em portin els ametllers* (Greal). La tercera aportació és de J. N. Santaaulàlia, escriptor rigorós que publica a Proa *La sorra vermella*, una trepidant història, molt ben escrita, que ens parla de la Guerra Civil i de la immediata postguerra, d'uns vençuts que lluiten dignament i es guanyen / ens guanyen el futur.

EL RIPOLLÈS *ramon alabau*

A la vora del Freser | Els pobles petits tenen un problema amb la informació: només apareixen en els grans mitjans quan hi ha una notícia luctuosa. Pel que fa a la resta, la seva quotidianitat, sovint difícil, roman closa en els límits de la seva orografia. Però és la rutina diària la que configura el pols d'un poble i prepara la seva realitat futura. L'hospital de Campdevàrol ha invertit 320.000 euros en l'adquisició d'un equip per fer la prova del TAC, la qual cosa permet als pacients no haver de desplaçar-se a Vic o a Girona. En aquests casos l'avantatge de la proximitat no té preu. El que sí que ha tingut preu aquest estiu ha estat l'accés al torrent de la Cabana: cinc euros per persona, exceptuant els habitants de Campdevàrol i les Llosses i els menors de dotze anys. El conveni, signat pels consistoris de les dues poblacions, vol reduir així l'allau de visitants, amb la voluntat de preservar el medi natural. Val a dir que els diners recaptats seran destinats a millorar aquest indret paradisiac.

© Judit Pujadó

>> *Entrada a una de les mines d'Ogassa.*

A la vora del Ter | Sant Joan de les Abadesses ha aconseguit recuperar un facsímil del *Retaule de la passió, mort i resurrecció de Jesús* de Bernat Saulet, un conjunt de vint escenes en alabastre, que des de finals del segle XIX es trobava al Museu Episcopal de Vic. Es tracta d'una obra mestra del gòtic català que podrà reposar de bell nou en el seu context original. Per altra banda, l'Ajuntament ha adquirit l'estació de Toralles, que va deixar de funcionar l'any 1967, després del tancament de les mines d'Ogassa. Un pas més per anar confegint un projecte turístic important: donar a conèixer el passat miner i cimiter de la zona, un projecte ambiciós que necessitarà temps i ajut per poder materialitzar-se.

A l'aiguabarreig | El Consell Comarcal del Ripollès ha solucionat un problema que arrossegava de feia temps: ha adjudicat la recollida de residus de divuit dels dinou municipis del territori (Camprodon gestiona el seu servei) a l'empresa Urbaser i Vigfa Residus, que ha presentat la millor proposta rebaixant un 14 % el preu de licitació. Per la seva part, el consistori de Ripoll vol acabar amb els problemes de sonoritat de l'antiga església de Sant Pere, espai que semblava ideal per dur-hi a terme moltes activitats culturals de la vila. Per acabar, el consistori vol evitar que les bicicletes circulin per les voreres, atès el perill que

això suposa. Són aquests els detalls que fan que una vila sigui habitable. Una cosa més, l'alcaldeessa de Vallfogona de Ripollès, presidenta de l'Associació de Micropobles de Catalunya, malda de valent per aconseguir que el seu poble, així com els 238 micropobles que existeixen a casa nostra, deixin de ser invisibles. Tot un repte per a una comarca que continua perdent població.

LA SELVA *joan domènech*

El Turó Rodó | Lloret compta amb un nou jaciment arqueològic museïtzat i, per tant, amb un desplegament pedagògic que permet intuir d'una manera entenedora i amena la vida que portaven en aquest indret els antics habitants indigets. Les primeres referències que es tenen del lloc daten del voltant de 1925, quan el farmacèutic Enric Botet i Sisó, durant la construcció d'un camí, localitzà i recollí diversos elements interessants, consistents en fragments de dolis, d'àmfores, de vasos de diverses formes, pondus, pedres pissarroses foradades utilitzades possiblement com a llast per a la pesca

amb xarxa, etc. El poblat, situat arran de mar, entre sa Caleta i la cala dels Freres, a uns quaranta metres d'altura, començà a ser excavat científicament sota la direcció de Joan Llinàs als anys 2000-2003. La cronologia que s'ha establert va des de finals del segle III aC fins a les primeres dècades del segle I aC. Dels habitatges, set s'adossen per la part interna a la muralla, que defensa la fortalesa pel nord i per l'est, i després hi ha les petites estances de la banda sud, a prop del penya-segat. Ara, un cop excavat totalment, el recinte es mostra al públic amb els pertinents plafons explicatius, i s'ha reconstruït una de les cases amb els mateixos procediments que feien servir els ibers, en aquest cas ja força romanitzats.

© Joan Domènech

Blanes: nou llibre | L'Ajuntament de Blanes, a través de l'Arxiu Municipal, acaba d'editar el recull titulat *Contes il·lustrats*, format per quatre narracions pràcticament inèdites en vers i en prosa, que van ser escrites a finals del segle XIX pel lletraferit blanenc Josep Alemany i Borràs. Els títols dels quatre contes són «Felis de la font», «L'Enramada», «Tirant l'art» i «La fira de Sant Tomàs». Com explica l'arxiver en cap Antoni Reyes, els contes són d'una època de recessió econòmica de la vila, després de la Tercera Guerra Carlina, amb la desaparició quasi definitiva de les drassanes, una incipient industrialització amb poca empenta i una població d'uns 5.000

>> Jaciment arqueològic del Turó Rodó. Lloret.

habitants, la meitat analfabets. Els contes, doncs, evoquen aquesta situació i ens traslladen a un Blanes entranyable que encara estava lluny de ser ciutat i menys, encara, un centre turístic.

Joves colomencs a l'estranger | L'estiu és el moment a propòsit perquè els estudiants amb bones notes puguin gaudir d'alguna ajuda que els permeti ampliar i perfeccionar els seus estudis fora del nostre país. Santa Coloma de Farners va tenir la sort, al seu moment, que l'industrial i filantrop Joan Riera i Gubau (1906-1997) l'any 1989 decidís

deixar, per testament, la seva fortuna a la Generalitat amb la condició que aquesta havia de donar beques per a l'aprenentatge de l'anglès, idioma que a ell li havia resultat difícil d'assimilar. Aquest estiu se n'han beneficiat 73 alumnes de Santa Coloma i comarca, que han pogut anar al Regne Unit, a Irlanda i als Estats Units. S'hi havien presentat 243 peticions, i les beques s'han concedit atenent l'estricta ordre de mèrits acadèmics. La Fundació Joan Riera i Gubau destina cada any 150.000 euros a aquestes beques que fomenten l'estudi de l'anglès.

GIRONINS A L'EXTERIOR *jordi jordà casademont*

Fa temps que rodo per diferents països per qüestions de feina. Treballo en una multinacional, i als executius ens toca moure'ns i passar uns anys aquí, uns allà, i anar fent. Després d'una època a Portugal i de passar pel Brasil, ara soc a Galícia, a Santiago de Compostel·la, zona on tenim la central.

Tot això és molt enriquidor, perquè et permet conèixer la gent, els costums, la cultura i tot el que vulguis d'aquests països, si hi tens curiositat, com és el meu cas. Aquí som bastants catalans, passem de quaranta. Estem

organitzats i ens veiem de tant en tant. Celebrem Sant Jordi i el dia de la Mare de Déu de Montserrat, patrons de Catalunya, amb llibres i roses; Sant Joan, amb coca; Tot Sants, amb panells; a l'hivern, el Nadal, i fem una calçotada, amb la col·laboració d'una pastisseria i un restaurant que són catalans.

A la Universitat de Santiago hi fan classes de català, i tenim un *café català*, on ens trobem estudiants i catalans i així ells practiquen la llengua i descobreixen coses del nostre país.